

DIUMENGE V DE QUARESMA (B)
Homilia del P. Efreem de Montellà, monjo de Montserrat
18 de març de 2018
Jr 31,31-34 / He 5,7-9 / Jn 12,20-33

Jesús té una gran habilitat, una habilitat que tots els professors voldrien tenir: sap explicar amb exemples ben senzills realitats molt complexes. Ho demostra l'evangeli que ens acaba de ser proclamat, on ens ha explicat una cosa tan difícil d'entendre com la resurrecció, amb una imatge tan senzilla com la del gra de blat, que per donar vida i fruit ha de morir primer, s'ha de transformar. Més senzill, impossible. Però, ¿perquè ens parla de resurrecció, si el que li havien dit els deixebles és que hi havia uns grecs que el volien conèixer? Li diuen que hi ha uns estrangers no creients que l'esperen, i ell respon parlant de la glorificació, d'aquesta transfiguració que havia d'experimentar. Què ens vol dir el text, amb això? Doncs segurament que, per conèixer Jesús de veritat, necessàriament hem de parlar de la resurrecció. Perquè el coneixement de Jesús no es pot limitar al del personatge històric, sinó que estem cridats a conèixer el Crist ressuscitat de forma personal, estem cridats a conèixer el Déu viu, i establir-hi una relació d'amistat. Voleu conèixer Jesús? Ho podeu fer fins al final, fins a arribar a participar de la seva resurrecció. Perquè si Déu va glorificar Jesús no va ser per donar-li un premi, sinó –com diu el text– «per vosaltres». És a dir, per nosaltres.

«Voldríem veure Jesús», deien els grecs. Nosaltres podem acomplir aquest desig a l'Eucaristia. Perquè la celebració és un bell exemple d'aquesta transformació a la que tots estem cridats: A l'Eucaristia, el gra de blat esdevé de forma miraculosa el pa de la seva paraula. A l'Eucaristia, es fa realitat aquesta trobada amb el Jesús ressuscitat, on participem del seu cos, que és el poble reunit en el seu nom. A l'Eucaristia es fa present el Crist, que ens parla a cadascun de nosaltres aquí i ara, de forma viva i real: tot allò que avui hem escoltat en les lectures, ens ho ha dit de forma particular, a nosaltres. A l'Eucaristia, menjant el pa de la seva paraula, la seva llei queda inscrita en els nostres cors, com el profeta Jeremies ens avançava en la primera lectura que Déu tenia intenció de fer. A l'Eucaristia, que és el memorial que Jesús ens va deixar perquè ens poguéssim trobar amb ell un cop i un altre, podem conèixer Jesús si deixem que la seva paraula entri de veritat en nosaltres, i des de dins vagi modelant les nostres vides.

«Voldríem veure Jesús». El desig d'aquells grecs, és també el nostre. Perquè tots i cadascun de nosaltres en tenim una mica de grecs, en el sentit que no som plenament creients. Ho hem d'anar esdevenint, i hem d'anar avançant cada dia una mica més en el camí de la fe. La Quaresma és un camí que ens prepara; però no ho hauria de fer només durant quaranta dies: tota la nostra vida hauria de ser una Quaresma en el sentit que hauria de ser una preparació per dur-nos un dia a la Pasqua definitiva, quan nosaltres també ressuscitem, i participem de la Glòria de Déu. Tots hi som cridats. Però hem de passar per la creu: «Si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit». Això no vol dir que haguem de donar la vida físicament. La creu és aquesta porta d'entrada que transforma el nostre sofriment, i el converteix en gràcia. Donar la vida vol dir donar el nostre temps, donar-nos als altres, i saber fer no pas allò que m'és útil a mi, sinó als altres. Jesús és aquest gra de blat que morint i ressuscitant ho ha fet per nosaltres. I també nosaltres som cridats a ser gra de blat que es transformi en vida per als altres. És una crida universal: «Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus», deia l'evangeli. Tothom, absolutament tothom, està cridat a deixar-se transformar per Déu: el pare, i el fill; el professor i l'alumne; el metge i el malalt; el qui pensa com nosaltres i el qui no... Tots els cristians estem cridats a morir a la nostra voluntat, per saber fer la de Déu. Siguem, doncs, gra de blat, i deixem-nos transformar per Jesús. Serà així com tots avançarem cap a un món més just i solidari.